

ଶ୍ରୀସେବକ କବିଚନ୍ଦ୍ରକ ରଚିତ
ଶ୍ରୀକୃତ୍ତୁବାବାଙ୍କ ଜଣାଣ

ଓ

ଶ୍ରୀ ରଘୁନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ

ଶ୍ରୀବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ

PRINTER S. N. MOHAMMAD
The Lakshmi Narayan Press,
Cuttack,
1930.

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାବାଙ୍କ ଜଣାଣ

କେଉଁ କରମସଂସ୍ଥାନ କରଇ ଜଣାଣ ବୃଷଭ ପଛରେ ରହି ।
କରପଡ଼ି ଯୋଡ଼ି ପଦ୍ମପାଦେ ପଡ଼ି ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ୍ବରଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧି ।
ବାବା ସ୍ବପୟା କର ।

ରକ୍ଷା କର ମୋତେ ଗୋପାଳ । ୧ ।
ଦେନ ମୋ ବୁଢ଼ାର ପ୍ରାଣ ଶୁଦ୍ଧର ଶରଣେ ବିଲମ୍ବ ନ କର ।
ଖରାରେ କରଇବ ପ୍ରାଣେ ମୋର ନାଶ ଯାଉଛି ଶରୀର ।
କାମା ଶୁଦ୍ଧିକେଶ୍ବର ।

ମୁଖ୍ୟଶିଳ୍ପୀ ଘାନ୍ତି ଉଡ଼େ ତୋର । ୨ ।
ଗୁରୁଅର୍ଥ ମୋର ହୋଇଲା ଶରୀର ଯାଦ ଅଉ ତଳେ ନାହିଁ ।
ସକା ସଦାକା ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜପି ଦୁଃଖ ମୋର ଟଳେ ନାହିଁ ।
ଅହେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ୍ବର ।

ମୋର ଦୁରିତ ନାଶ କର । ୩ ।
ଘନକୁ ଶୁଦ୍ଧିକ ଅଶା କଲ ପର ଶୁଦ୍ଧି ବସିଛି ତୁମ୍ଭକୁ ।
ଦୋର ଏ ବିପତ୍ତି ତାର ପଶୁପତି ତାବନ ଅଉ କାହାକୁ ।
ଅହେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ୍ବର ।

ଭୁବି ଯାଉଅଛି ମୋତେ ଧର । ୪ ।
ଜୀବତ ହୋଇଛି ସୁଦ୍ଧା କୁପ୍ପତି ନାମ ତବ ଉପାୟର ।
ଶୁଦ୍ଧିଲା ମାଣକେ ଉପୁ କରପାର ମୋ ଦୁଃଖ କେତେ ମାତର ।
ବାବା ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ୍ବର ।

ପ୍ରଭୁ ବପାଇଁ ବିଲମ୍ବ କର । ୫ ।
ଚରଚର ଜଳ ଦେବ ପରେ ଦେବ ମହାମେରୁ ଅଛି ତୁମ୍ଭ ।
ସଦାଶିବ ନାମ କପାଳ ବହୁଛି ସ୍ବପୟା କର ଗୋପାଳ ।

ବାବା ଲଢ଼ୁକେଶ୍ୱର ।

ପ୍ରଭୁ ପିଣ୍ଡକୁ କରେ ଅସ୍ଥିର । ୬ ।

ଛନ୍ଦ କରି ଅବା ମୋତେ ଲଢ଼ୁ ବାବା ବସିଛ ମଉନ ହୋଇ ।
ହେଲା କଲେ ଗୁରୁ ଭୃତ୍ୟ ନାଶ ଯିବ ନନ୍ଦା ପାଇବ ଗୋସାଇଁ ।

ବାବା ଲଢ଼ୁକେଶ୍ୱର ।

ଗୁହଁଦେଲେ ଦୁଃଖ ଦେବ ଦୂର । ୭ ।

ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଖୋଜ ଖୋଜ ଗୁହଁ ପାଇଅଛୁ ତବ ନାମ ।
ଦବା ନିଶି ବସି ମନ୍ତ୍ର ଜପୁଅଛୁ ଗୋସାଇଁରୁ ବର୍ମ ବାମ ।

ଅହେ ଲଢ଼ୁକେଶ୍ୱର । ୮

ଗଉର ଦୋଷ ଶମା ନିବାର । ୯

ଘାଟ ମଣେ ଯେତେ ଅଳ୍ପ ଲାଗିଥାଏ ତେଣୁ ହୁଅଇ ଜୀବ ।
ଛଟପଟେ ପଡ଼ି ଦୁଃଖି ତାକୁଅଛୁ ଦେଖିବ ଦେଶିବ ।

ଅହେ ଲଢ଼ୁକେଶ୍ୱର । ୧୦

ଅଉ ବଳମ୍ବ ବଦାଇଁ କର । ୧୧

ଅକର୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରିବା ପାଇଁ ବାଳା ତବ ଉଡ଼ାଇଛ ।
ମୋର ଦୁଃଖ ଦେଖି ନ ଶୁଣ କାହିଁକି ଶରଣ କୁଳେ ରହୁଛ ।

ଅହେ ଲଢ଼ୁକେଶ୍ୱର ।

ଗୁହଁ ଦେଲେ ପାଦ ଦେବ ଦୂର । ୧୨

ଅହେ ଶୁଭକ୍ଷୀୟ ଘେନ ମୋ ପୁତ୍ରାରି ବ୍ରତ ନ କରି ଗୋସାଇଁ ।
ନୋହିଲେ ଶିଶୁନ ମାରି ବନ୍ଧୁଛୁ ଛଟପଟ କରି ନାହିଁ ।

ଅହେ ଲଢ଼ୁକେଶ୍ୱର ।

ତପ୍ତା ନ କରୁବୁ କିପା ହର । ୧୩

ସବ ଦେବଙ୍କରେ ବଡ଼ଦେବ ବୋଲି ଅଣା କରିଛ ତୁମ୍ଭକୁ ।
ମହା ପାପୀମାନେ ତଡ଼ି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣେ ଡାକ ଦଅନ୍ତି ପ୍ରଭୁକୁ ।

ଅହେ ଲଢ଼ୁକେଶ୍ୱର ।

ଦୋର ଶଙ୍କଟରୁ ରକ୍ଷା କର । ୧୪

ତାଙ୍କ ପଡ଼ିଅଛି ଶରଣ କୁଳରେ ଲବ୍ଧ ବାବା ବସିଛନ୍ତି ।
 ତସୁହନ ଲେକେ ତସୁ ପାଉଛନ୍ତି ସାବା ମୋହର ବାହାନ୍ତି ।
 ବାବା ଲଡ଼ୁକେଶ୍ବର ।

ଭଲ ହେଉ ଅଛନ୍ତି ବଧୀର । ୧୩ ।

ତାଙ୍କ ପଡ଼ିଅଛି ନୟାଗଡ଼ ମଧ୍ୟେ ବଡ଼ ଅଧିଆ ପଡ଼ନ୍ତି ।
 ନୟା ବେଡ଼ ବାଟି ଫୁଟାଇଣ ତହିଁ ବଡ଼ କଟାକ କରନ୍ତି ।
 ବାବା ଲଡ଼ୁକେଶ୍ବର ।

ଘନସ୍ଥାନକୁ ସୁଦୟା କର । ୧୪ ।

ଅସି କେଡ଼ ଲେକ ଏଧରି ସାହସୀ ଅଶ୍ରୁକୁ କାଟି ପଡ଼ାଇ ।
 ଶୁଣାଅଛି ସୁଦେ ପୁଡ଼ାଉଅବାନେ ଯାଉଛନ୍ତି ଭଲ ହୋଇ ।
 - ଅଟେ ଲଡ଼ୁକେଶ୍ବର ।

ମହା ପାତାକୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ୧୫ ।

ତୁମ୍ଭର ମହୁମା କେ ଜାଣିବ ସୀମା ବ୍ରହ୍ମା ବସୁ ସହଚରେ ।
 ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଡାକନ୍ତି ଦୟା କର ଦାନଠାରେ ।
 ବାବା ଲଡ଼ୁକେଶ୍ବର ।

ମହାଦେବ ନାମ ପେ ତୁମ୍ଭର । ୧୬ ।

ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ କାଟି ପଟଙ୍ଗାକ ସମସ୍ତେ ଗୋଟେ ଧୁକନ୍ତି ।
 ନାମ ଅନ୍ତ ତବ ମୁଁ ବିଷ ବଞ୍ଚିବି ବେଉରୁଷିଣ କାନ୍ତି ।
 ବାବା ଲଡ଼ୁକେଶ୍ବର ।

ଗଲେ ଶୋଭା ପାଏ ନୀରଦ୍ବାର । ୧୭ ।

କରଣ ନ କର ଅତଡ଼ ଗଙ୍ଗାଧର ହିଁ ଶୂନ୍ୟ ଧରିଛ କର ।
 ରୁହାଉ ମୋହର ନ ଶୁଣିଲେ ହୁଏ ଜନା ହେବ ବାବା ଡୋର ।
 ଅଟେ ଲଡ଼ୁକେଶ୍ବର ।

ମୋର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଲେ ବଧୀର । ୧୮ ।

କିବା କର୍ମସ୍ଥଳ ମହାପାତା ବୋଲି ନ ଶୁଣୁଛ ମହାବାହୁ ।
 ଗୁରୁଣ ବାଳରେ ତନ୍ତକୁ ଯେସନେ ଘୋଟିପାଏ ଅସି ରହୁ ।

ଅହେ ଲତୁକେଶ୍ବର ।

ସଦା ଜୀବକୁ ନରେ ଥଣ୍ଡିର । ୧୯ ।

ଭୟ ହେଲା ପରା ମଦନ ଦୁଃଖ ଶୁଣିବାରୁ କୋପାନ୍ତଳେ ।

ଦୁଃଖ ପାପ ମୋର ଭୟ କି ହୁଏନା ତାକୁଅନ୍ତ ମୁଁ ବିକଳେ ।

ଅହେ ଲତୁକେଶ୍ବର ।

ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ଶର ଜାଗର । ୨୦ ।

ମହା ଯୁଦ୍ଧ କରି ଜଳକ୍ଷର ମାରି ଦେବତାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ଣୁ ।

ମୁଖ୍ୟତଃ ନାମ ଅଟଇ ତୁମ୍ଭର ଅନଙ୍ଗକୁ ଭୟ କର ।

ଅହେ ଲତୁକେଶ୍ବର ।

ମୋତିତ ସୁଦୟା ନ କର ହର । ୨୧ ।

ନୟାଗଡ଼ ମଧ୍ୟେ ଶରଣକୂଳରେ ତୁମ୍ଭର ଅଛି ମନ୍ଦିର ।

ଶୁଣାନରେ ଘର ହଜାରେ ସୁଅର ଦଣ୍ଡିବେ ଫୁଟୁକାର ।

ଅହେ ହଟକେଶ୍ବର ।

ଜଟା ଶୋଭା ପାଏ ମସ୍ତକର । ୨୨ ।

ଆଉ କଷ୍ଟ ମୁହଁ ସହ ନ ପାରବି କହର ଖଇ ମରିବି ।

ସଦାଶିବ ତୁମ୍ଭେ ଦୟା ନ କରଲେ ଅନ୍ଧ କାହା ପାଶେ ଯିବି ।

ଅହେ ଲତୁକେଶ୍ବର ।

ମୋତିତ ହଟ ପ୍ରଭୁ କପା କର । ୨୩ ।

ନୟାଗଡ଼ ସଜ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମଦେବ ତୁମ୍ଭେ ଶବ୍ଦର ଦେନ ଶବ୍ଦ ।

ଅହା କି ସୁନ୍ଦର ବୁଣି ମନୋହର ସୁରମ୍ୟସ୍ଥାନ ବିପର ।

କାବା ଲତୁକେଶ୍ବର ।

ବଟେ ବସନ୍ତ କି ମନୋହର । ୨୪ ।

ବସନ୍ତ ବସଲେ ସବନ୍ତି କୋବିଳେ କୁହୁକୁହୁ ଧ୍ବନି କର ।

ଅହା କି ସୁନ୍ଦର ମନ ମୁଣ୍ଡକର ଚଉକୁ ନଅଇ ହର ।

କାବା ଲତୁକେଶ୍ବର ।

ଫଟା ଦସାଳ ଅଟେ ମୋହର । ୨୫ ।

ସତେ ବାବା ମୁହିଁ ସେବକ ପାଦରେ ଭେଟିବି ତୋ ପାଶେ ଯାଇଁ ।

ମୋହର ବିପତ୍ତି ନାଶ ହେ ସମ୍ଭଳେ ଅଭି ମୋର କେହୁ ନାହିଁ ।

ବାବା ଲବୁକେଶ୍ୱର ।

ମୋତେ ଧର ହେ ପାଦପଦ୍ମ । ୨୭ ।

ସବ ଦେବା ଦେବ ତାଙ୍କୁ ତାହୁ ମୁହିଁ କାରୁଣ ପ୍ରାୟ ରହନ୍ତି ।

ରୁମ୍ଭର ନାମକୁ ଶୁଣି ମହାପ୍ରଭୁ ତୋତେ ମୁଁ ଅଶ୍ରୁ କରନ୍ତି ।

ଅହେ ଲବୁକେଶ୍ୱର ।

ମହାପାତ୍ରୀ ମୋ ଦୁର୍ଗତି ହର । ୨୮ ।

ଶିବ ଦୁର୍ଗା ଧାୟି ସେବକ କହଇ ଦୟା କର ସଦାଶିବ ।

ସ୍ୱର୍ଗର ମଧ୍ୟରେ ମୋହସମ ପାତ୍ରୀ ନ ଥିବେ ହେ ଦେବଦେବ ।

ଅହେ କିନ୍ତୁକେଶ୍ୱର ।

ଯାଇଁ ଭେଟିବି ପାଶେ ରୁମ୍ଭର । ୨୯ ।

ଶ୍ରୀରଘୁନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

କର୍ମଫଳ ଜନ କରେ ନିବେଦନ ଶ୍ରୀରଘୁନାଥଙ୍କୁ ରୁହିଁ ।

କରୁଣା ସୁନ ବନା ମୋ ଅରତ ଫେଟିବାକୁ କେହୁ ନାହିଁ ହେ ।

କାଣ୍ଡ କୋଦଣ୍ଡ ଧାରଣ ।

କରଯୋଡ଼ି କରଇ ଜଣାଣ ହେ । ୧ ।

ଶିବପୁତ୍ରାପତି ଏତେକ ବିପତ୍ତି ଦେଲ ଗୁନକର ପାରେ ।

କ୍ଷୀଣତ ହେଉଅଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହନୀ କିପାଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ହେ ।

କ୍ଷଣେ ନ ଶୁଣ ରୁଡ଼ାସ ।

ଶଶପଥ ଅବା ଅନ୍ତ ବର ହେ । ୨ ।

ରଘୁତମ ନାସ ଅହନ୍ତା ସୁନ୍ଦରୀ ପାଶାଣ ମୁକତ କଲ ।

କରବ ରୁଡ଼ାର ଅହେ ସୁପଥାର ନ ଶୁଣି ବଧୀର ଦେଲ ହେ ।

ଅହେ ଗରବଗଞ୍ଜନ ।

ଗୁରୁ ହେଲ ମୋ ବଦନ ଜାଣ ହେ । ୩ ।

ଘୋର ବନପ୍ରଭୁ ସେ ମହାଦୁଷ୍ଟରୁ ରକ୍ଷା କଲ ହରିଶୀକ ।

ଘଡ଼ଏ ମୋ ଦୁଃଖ ଅହେ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖ ହରିଲ ନାହିଁ କାହିଁକି ହେ ।

ଘଟିଗଲା ମୋ ଦୁର୍ଭାଗା ।

ଘନବରନକୁ କର ଅଶା ହେ । ୪ ।

ନାହିଁ ଅନ୍ୟଗତ ଶ୍ୟାମଳ ମୁରତି ତବ ପାଦପଦ୍ମ ଗନେ ।

ନ ଶୁଣ ଅରତ ଅହେ ରଘୁନାଥ ଅବା କି ଚରଣ ମନେ ହେ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଦାସ ନାଶ ରଲେ ।

ନନ୍ଦା କାହାକୁଟି ହେବ ରଲେ ହେ । ୫ ।

ଚରଣ ପାଦାର ଲଗନ୍ତେ ପାପୀଣ ଅହଲ୍ୟା ହେଲ ମୁକତ ।

ଚରଣଭୁବନେ ବାଳା ଉଡ଼ାଇଛ ଅହେ ପ୍ରଭୁ ରଘୁନାଥ ହେ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଚୁଝ ମୋ ଗୁହାର ।

ଚୁପଥାସ ପାପଶୟନୀ ହେ । ୬ ।

ଛଡ଼ା ପରୁ ଅଶା ତୁମକୁ ଭରଣା କରନ୍ତୁ ନିଶି ଦନ ହେ ।

ଛଇ କର୍ମେ ହେଲ ପ୍ରଭୁ ଡାକିଲେ ନ ଶୁଣ ବାରେ ହେ ।

ଛନ୍ଦବର ଦାସ ଠାଇଁ ।

ଛାୟାପତି ବଂଶେ ଜାତ ହୋଇ ହେ । ୭ ।

ଜଗତ ଧ୍ୟାରେ ଭକତବତ୍ସଳ ବୋଲୁଥ ଦେବମୁଖ ।

ଜାନ୍ତିନାଶି ଲେଖି ମାତେଇ ମୋହର ନବାସଲ ନାହିଁ ଦୁଃଖ ହେ ।

ଯେବେ ଦାସ ନାଶ ଶିବ ।

ଯଶ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବି ରହୁବ ହେ । ୮ ।

ଝଟିତ ବଦନି ଦର ରଘୁପତି ନାହିଁ ହେ ଅଜ ରରଣା ।

ଝରଡ଼ ହେଉଛୁ ବସନ୍ତାସ୍ତବରେ ଭୁମ୍ଭୁ ପାଦେ ବସି ଅଶା ହେ ।

ଝାଡ଼କନେ ମୁଗୁଣୀକ ।

ଝିମିଟିକେ ରଖିଥିଲ ଟକ ହେ । ୯ ।

ନବଦୁର୍ଗାଦଳ ଶ୍ୟାମଳ ମୂରୁର ଅପଞ୍ଚାଶି ଅରୁ ଯିବ ।

ନବଦୁର୍ଗ ଓଡ଼ିଶାମନ୍ଦିର ଅରୁ କାହିଁସାରୁ ଅବା ଯିବ ହେ ।

ନ ଶୁଣିବୁତ ଅରୁତ ।

ନାମ କପାଁ ହୋଇଛି ବଖ୍ୟାତ ହେ । ୧୦ ।

ଟଙ୍କଧର ଯାହା ନାମ ଅଣେ କରି ହେଲେ ମହାଯୋଗୀରୁତ ।

ଟାଳିଦେଲେ ସେହି ପ୍ରଭୁ ଅତି କାହା ନାମକୁ ଜଣିବେ ମୁତ ହେ ।

ଟାଣି କରିଛି ନିରନ୍ତର ।

ଟଳିଯିବ କି ମହୁମା ସତେ ହେ । ୧୧ ।

ଠାବ ନ ମିଳୁଛି ଠାବ କେ ପଡ଼ିଛି ଠାକୁରତ ନ ରଖିଲ ।

ଠକଦେବ ହୋଇ ଜାଣିତ ନ ଥିଲି ବେଳୁଁ ବେଳ ଦୁଃଖ ଦେଲ ହେ ।

ଠଣ ପକ୍ଷୀ ପଶୁର ।

ଠିକେ ବେଶ ଯୋଡ଼ିଅଛି କରି ହେ । ୧୨ ।

ତେରି ନଣି ପଥ ପ୍ରଭୁ ରଘୁନାଥ ଶୁଣି ଯୋଦର ଗୁହାର ।

ତାଳକୁ ମୋଡ଼ର ହେଲକି କଥାର ଶୁଣିଶୁଣିନଥାର ହେ ।

ତୋଳେ ମୋ ବସନ୍ତି ଦେଖି ।

ତରୁଲ କି ହେ ବନ୍ଦକଅନ୍ଧି ।

ତୋକିବ ଚରଳ ଦଶରଥ ବାଳ ନ ରଖିବ ଧନଧନ ଅରୁ ।

ତଳା ଦାଳବ ଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ମହୁମା ଥାଉ ହେ ।

ତମ ପଣ ନାଶ ମୋର ।

ତାଳେ ତୁମ୍ଭ ବନା ନାହିଁ ମୋର ହେ । ୧୩ ।

ଅହେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଅଯୋଧ୍ୟାନଗର ଅହେ ବିପଦଭଞ୍ଜନ ।

ଅତି ଅଭିଷିତ ଜନକୁ ଅନ୍ଧିତ ନ କରୁଛୁ କି ବାରଣ ହେ ।

ଆଶା କରୁଛୁ ତୁମ୍ଭକୁ ।

ଆଉ କିଏ ଅଛି ରଖିବାକୁ ହେ । ୧୪ ।

ଭୁମ୍ଭର ବାହାରେ କେ ଅଛି ପଥରେ କହିଦିଅ ବାରେ ମୋତେ ।

ତରିବାକୁ ରାମନାମ ନାବ ବନା ଥାଉ କେ ସାହା ଜଗତ ହେ ।

ତେଣୁ ବରହୁ ଭରସା ।

ତାରିନ କି କାହିଁ ଭୁଟୁ ଅଣା ହେ । ୧୬ ।

ଅସୁ ନୁହେଁ ମତି ଅବେ ରସୁତ ଅରୁଅଛୁ ମୋ ହୃଦୟ ।

ଅବ ଗଲଣି ମୁଁ ତାକି ତାକି କରି କେବେ ନୋହୁଲ ସଦୟ ହେ ।

ସ୍ତମ୍ଭୀରୁତେ ବହୁଅଛୁ ।

ସ୍ଥାନ କାହିଁ ମୋତେ ନ ମିଳୁଛି ହେ । ୧୭ ।

ଦଶରଥପୁତ ଫେଡ଼ ହେ ଅରତ ଦୁଃଖ ହେଉଅଛୁ ଭାରି ।

ବାପରଥ ନାମ ମିଛେ ବହୁଅଛୁ ବାସକୁ ଲକ୍ଷା ନ କରି ହେ ।

ଦଣ୍ଡିତ କିପାଇଁ ଏତେ ।

ଦୋଷ ଥିଲେ ନାଶ ତୋଷିତରେ ହେ । ୧୮ ।

ଧନ ହେଉଅଛୁ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ରହୁଲ ପରି ସଦାବନେ ମୁହିଁ ।

ଧାନ କରୁ ଅଛୁ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏ କଷ୍ଟୁ ତରିବା ପାଇଁ ହେ ।

ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ହେ ରାଜକ ।

ଧରିଛୁ ସିନା କଷ୍ଟେ ଜୀବ ହେ । ୧୯ ।

ନିସ୍ତାରିଛୁ କେତେ ସଙ୍ଗେ କାହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିନକୁ ଧନ ଦେଇ ।

ନିରନ୍ତରେ ଭ୍ରମ ନାମ ଘୋଷ୍ଟ ଘୋଷ୍ଟ ହସି ହେଲ ବଢ଼ାଇ ହେ ।

ନଳିନୀସ ପାଦାପନ୍ନ ।

ନ ହୋଇଲେ ହେଲଣି ଅରକ୍ଷ ହେ । ୨୦ ।

ପଶୁଛୁ ଶରଣ ଅହେ ରସୁଗଣ ପାରିକର ବପରିରୁ ।

ପ୍ରଭୁ ହୋଇ ଯେବେ ଭୃତ୍ୟ ନ ରଖିଲ ଜାଣି ନ ଥିଲ ଅଗରୁ ।

ପସନ୍ଦ ହେଲି କି ଏବେ ।

ପେଲ ଦେଉଛୁ ବିପଦାଶ୍ରିତେ ହେ । ୨୧ ।

ପରହର ବାନା ଉଡ଼ାଇଲ ସିନା ମହିମା ଜଣା ନ ପଲ ।

ପଟା କପାଳକୁ ଅବା ମୋହର ତାକି କଣେ ନ ଶୁଭଲ ହେ ।

ପୁଣିତାଲୁଅଛୁ ଘେତେ ।

ପେଟି କହୁବ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କେତେ ହେ । ୨୨ ।

ବଡ଼ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଅଣା କରିଥିଲି ବହୁତ ଦିନରୁ ମୁହିଁ ।
ବଦଳି ଉପରେ ବଦଳି ଦେବାକୁ ଜାଣିଲି ମହୁମା ନାହିଁ ହେ ।

ବିଶେଷ ରସନାଥଙ୍କର ।

ବଧୁ ଦାସ ଓ ତେଲ ବଧୀର ହେ । ୨୩ ।

ଭବନୀ ମୋହର ତୁଟିଲି ଏଥର ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଯେଣୁ ଜନ୍ମାଇଲି ।
ଭୁଜ ଦୁଇ ପ୍ରଭୁ ବର୍ଷା ଲମ୍ବାଇଲୁ ଗୁଡ଼ାକୁତ ନ ରଖିଲି ହେ ।

ଭେଳା ଦୁଃଖ ଏଥର ।

ଭବନୀକୁ ବେଶକୁ ଭଜର ହେ । ୨୪ ।

ମହାଦୋର ବସନ୍ତାଣ୍ଡବେ ଭାସୁଛି ମହାପ୍ରଭୁ ଅଣେ କରି ।
ମାରିବା ଡାରିବା ଦ୍ଵିକଥା ଥିବାରୁ ମୁହିଁ ମରୁଅଛି ଡରି ହେ ।

ମାରିବକି ଉଦ୍ଧାରିବ ।

ମୋ ବଦଳିବ ବା ନ ପାରିବ ହେ । ୨୫ ।

ଯଜ୍ଞବାରଦାସ ରଞ୍ଜିତ ବରଷ ହୋଇଥିଲି ଜଟାଧାରୀ ।
ନନ୍ଦୁଛୁ ବି ଏବେ କହୁ ପ୍ରଭୁ ତେବେ ଜାଣିବି କୋଦଣ୍ଡଧାରୀ ହେ ।

ଯୋଗୀ ଜପେବେ କଥାଲି ।

ଯେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କରୁଣ ନାହିଁ ହେ । ୨୬ ।

ଗୁମ ନାମ ଏକା ସ୍ଵର୍ଗରକୁ ସାର ବୋଲି କହୁଥାନ୍ତି ଜନେ ।
ରାଜାବନେଶଙ୍କ ମହିମା ଜାଣିଲି ନାହିଁତ ନିମିତ୍ତେ ସଖେ ହେ ।

ରସୁନାଥ ମିଛେ ସିନା ।

ରାଜବ ପଣ ନ ଗଲି ଜଣା ହେ । ୨୭ ।

ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ମୁଖରୁ ଶୁଣୁଛୁ ରସୁନାଥ ତାରୁଛନ୍ତି ।
ଲୋକମାନେ ମୋର ବଦଳି ନ ଗଲୁ ପ୍ରଭୁ ରସୁକୁଳପତି ହେ ।

ଲବଣରୁପକୁ ବଡ଼ ।

ଲକ୍ଷ ଶୋହରେ ବାଜା ରଞ୍ଜାଥ ହେ । ୨୮ ।

ବାଇ ଦୁଇ ପୁରେ ଭୁମ୍ଭର ନାମରେ ଭୁବୁ ଅଠକାରି ବାମା ।
 କହୁଅଛୁ ସିନା ଏଡ଼େ ବଡ଼ ନାମ ଟିକିଏ ନାହିଁ କରୁଣା ହେ ।
 ବୁଥରେ ରସୁନଢଳ ।

ବହୁ ଲୋକ ଜଣେ କନ୍ଦନ ହେ । ୨୯ ।

ବିରଣ ଜେରେ ମରଣ ଦଦକୁ ଯାତ ଦେଉଛୁ କପର ।
 ଶତପଥ ନେତ ନ ଶୁଣି ଅରତ ତପସି ଦେଉଛୁ ଭାରି ହେ ।
 ଶ୍ରୀକରେ ଖୋଦଶ୍ରୀଧାର ।

ସତେ ଶୁଣୁଛୁ ଟିକି ଶୁଦାର ହେ । ୩୦ ।

ସୁରବଣେ ଜଳି ଅସୁର ନାଶିଲ ଧୀରା ନେବାକୁ ରାବତ ।
 ଯହାରବାକୁ ତ ଏଡ଼େ ସାରପଣ ଦୁଃଖ ନ କର ହରଣ ହେ ।
 ସୀତାପତି ରସନାଥ ।

ସାଦା ଦିନେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୂତ୍ୟ ହେ । ୩୧ ।

ସନକାଦ ମୁନି ଯା ମହମା ଲେଖେ ନ ପାଇଲେ ଜପି ଜପି ।
 ସେହୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମୁଁ ଅଶେ କରଅଛୁ ବହୁତ ଦିନର ପାପୀ ହେ ।
 ସାଦା ଏକା ରସନାଥ ।

ସଦାବଶେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭୂତ୍ୟ ହେ । ୩୨ ।

ହର ମୋ ଦୁରତ ପ୍ରଭୁ ରସନାଥ ହରିଣୀ ତାକଲ ପ୍ରାୟ ।
 ହୃଦେ ଭୁମ୍ଭ ନାମ କରଅଛୁ ଦାମ ଏଣୁ କିନ୍ତୁ ନାହିଁ ରବୁ ହେ ।
 ହଞ୍ଜପାରି ମୋ ବପରି ।

ହେଉ ଏହି ଅଜ୍ଞା ରସପତି ହେ । ୩୩ ।

କ୍ଷିତିରେ ମୋ ପରି ନାହିଁ ସୁଦଧାର ଅରକ୍ଷିତଜନ ଜଣେ ।
 ଖଲ ନିବାରଣ କାନିକାରଣ ଶଞ୍ଜୁଅଛୁ ଶ୍ରୀଚରଣେ ହେ ।
 ଶ୍ରୀମାତୁର ମୋର ଦେବ ।

ଷମେ ଦେଖୁଥର ଭୁଞ୍ଜ ଦାସ ହେ । ୩୪ ।

ସ ମା ପ୍ର ।

କଟକ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ପ୍ରେସରେ ଶ୍ରେଣ୍ଟ ନକର ମୋହନବଳ ଦ୍ଵାରା
 ମୁଦ୍ରିତ । ସନ ୧୯୩୦—୧୦୦୦ ପୃଷ୍ଠିକ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଉତ୍କଳଶିଳ୍ପ ପୁସ୍ତକମାନ, ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଚଳଣ୍ଡଶିଳ୍ପ
ଠିକଣାରେ ଚନ୍ଦ୍ର କଲେ ଗାଲପାରିବେ ।

ସୁନାବେଲ କାଠ	ଟ ୦ ୫	ଦୁଇତାଳାପୁସ୍ତକ	ଟ ୦ ୧୨
ବୁଦ୍ଧିପୁରାଣ	ଟ ୦ ୧୦	ସାରବାସୁ ପୁସ୍ତକ	ଟ ୦ ୩
ନଟୁରୋଷ	ଟ ୦ ୫	ବୁଦ୍ଧିଶୀଳ ପୁସ୍ତକ	ଟ ୦ ୩
ବରକପାଣି	ଟ ୦ ୧୨	ବଳରାଜା	ଟ ୦ ୩
କାଳୀ ଗୋଷ୍ଠୀ	ଟ ୦ ୧	ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ	ଟ ୦ ୩
ଅଷ୍ଟକମାଳା	ଟ ୦ ୫	ଜେସୁ ବସନ୍ତ	ଟ ୦ ୩
ଦୀପଦୂତ	ଟ ୦ ୩	ବେଦାବଲୋକ	ଟ ୦ ୩
ଚନ୍ଦ୍ରବିହାର	ଟ ୦ ୩	କାଳୀବଳନ ପୁସ୍ତକ	ଟ ୦ ୫
ଅକ୍ଷର ସୁବଳ ଦାୟିତା	ଟ ୦ ୧୦	ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁସ୍ତକ	ଟ ୦ ୫
ସୁବର୍ଣ୍ଣବୋଧ ଶାସ୍ତ୍ର	ଟ ୦ ୫	ସୁବର୍ଣ୍ଣବୋଧ	ଟ ୦ ୫
ସୁବର୍ଣ୍ଣବୋଧ ଶାସ୍ତ୍ର	ଟ ୦ ୧୦	ଶିଳ୍ପ ମାୟା ବି. ପ୍ରତିଷ୍ଠା	ଟ ୦ ୫
ସୁଆରୁଷ ଶାସ୍ତ୍ର	ଟ ୦ ୧	ବୋଧାବଳ	ଟ ୦ ୫
ସୁବର୍ଣ୍ଣବୋଧ	ଟ ୦ ୧୦	ମିଶ୍ରାବଳ	ଟ ୦ ୫
ସୁବର୍ଣ୍ଣବୋଧ ଶିଳ୍ପ	ଟ ୦ ୧୨	ନୟନ ଶାସ୍ତ୍ର ୧ମ	ଟ ୦ ୩
କାଳବିତ ଚ: ପ୍ରଣ	ଟ ୦ ୫	" ୨ୟ	ଟ ୦ ୩
କବିତା	ଟ ୦ ୫	ଅଷ୍ଟକାଳ	ଟ ୦ ୫
ପିତଳ	ଟ ୦ ୧	ସନ୍ତୀତ-କୁସୁମ	ଟ ୦ ୫
ବିଜୟମେଳା	ଟ ୦ ୧	" କୁସୁମସାର	ଟ ୦ ୫
ବିଜୟମେଳା	ଟ ୦ ୧୦	ମଧୁସୂଦନ	ଟ ୦ ୧୨
ବର୍ଣ୍ଣବୋଧ	ଟ ୦ ୩	ବସୁପୁସ୍ତକ	ଟ ୦ ୧୨

ଉପସ୍ଥାନ :-

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପୁସ୍ତକାଳୟ

ଫୁଲବାସୀ ବାସ, ପ୍ରୋପାରିଟେଟ

ବାଲୁବଜାର, ପୋ: ସୁନକଗୌଡ଼—୦୫୦ ।